Nr. 12.

1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 18. marca 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II — 2.

W gminie Bańgów wybrano ławnikiem honorowym p. Piotra Bubałę.

Wymienionego na urząd ten zatwierdziłem i zaprzysiężyłem.

Katowice, dnia 9 marca 1933 r.

Starosta
Dr. Seidler.

Starostwo Pszczyna
Nr. 61/a/1.P.

W ślad za tutejszem pismem z dnia 23. I. br. Nr. 61/a/1.P. zawiadamia się o wygaśnięciu zarazy pomoru świń w zagrodzie Jakóba Szuścika w Pielgrzymowicach.

Pszczyna, dnia 6. marca 1933 r.

Starosta:
w z.
Dr. Riess

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. XVIII. 4.c/6/33

Janowi Neliszerowi, oglądaczowi mięsa z Janowa-Giszowca przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,— zł.

Katowice, dnia 8 marca 1933 r.

Prezes
Dr. Seidler.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 lutego 1933 r.

w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 p. 3 prawa o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 733) zarządzam, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Adwokat pobiera od klienta honorarjum według umowy, w braku zaś umowy — według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 3. We własnej sprawie adwokat może żądać od strony przeciwnej, obowiązanej do zwrotu kosztów, tych należności, które przypadłyby adwokatowi, działającemu w charakterze pełnomocnika.

§ 4. Umowa między adwokatem a klientem nie ma wpływu na wysokość kosztów prowadzenia sprawy, ulegających zasądzeniu od osoby, która według przepisów prawa obowiązana jest je ponosić.

§ 5. Sąd podwyższy wynagrodzenie adwokata, nie więcej jednak, niż o 100 proc. w sprawach zawiłych bądź wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu adwokata, albo jeżeli adwokat prowadzi sprawę w zastępstwie więcej, niż jednej osoby, bądź przeciw kilku przeciwnikom.

§ 6. W sprawach, nieobjętych przepisami niniejszemi, lub do których przepisy niniejsze nie dadzą się zastosować, sąd określi wynagrodzenie adwokata, mając na względzie nakład pracy i czasu, wagę sprawy i wartość przedmiotu.

§ 7. W razie nieusprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta należy się adwokatowi wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło, oraz za instancje poprzednie.

W innych przypadkach ustania pełnomocnictwa należy się adwokatowi odpowiednie wynagrodzenie za wykonane czynności.

II. Sprawy cywilne.

§ 8. Podstawą wynagrodzenia w postępowaniu spornem jest wartość przedmiotu sporu, a w postępowaniu egzekucyjnem — wartość egzekwowanego roszczenia.

§ 9. Jeżeli podstawa wynagrodzenia oszacowaniu na pieniądze nie podlega, lub przepis paragrafu poprzedzającego nie wystarcza do jej określenia, sąd określi wynagrodzenie adwokata, kierując się zasadami, wyrażonemi w § 6.

§ 10. W razie zmiany w toku postępowania wartości, stanowiącej o podstawie wynagrodzenia, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, począwszy od instancji następnej.

§ 11. Zasadnicze wynagrodzenie wynosi przy wartości:

1) do 150 zł włącznie . . .	15 zł
2) ponad 150 zł do 250 „ „ . . .	25 „
3) „ 250 „ „ 500 „ „ . . .	
za pierwsze 250 zł	25 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 50 zł	5 „
4) ponad 500 zł do 1000 zł włącznie:	
za pierwsze 500 zł	50 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	8 „
5) ponad 1000 zł do 5000 zł włącznie:	
za pierwsze 1000 zł	90 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	6 „
6) ponad 5000 zł do 10.000 zł włącznie:	
za pierwsze 5.000 zł	330 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 100 zł	3 „
7) ponad 10.000 zł do 50.000 zł włącznie:	
za pierwsze 10.000 zł	480 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	20 „
8) ponad 50.000 zł do 100.000 zł włącznie:	
za pierwsze 50.000 zł	1280 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	10 „
9) ponad 100.000 zł	
za pierwsze 100.000 zł	1780 „
od nadwyżki za każde rozpoczęte 1.000 zł	5 „

Sprawy z pozwu

§ 12. Wynagrodzenie, przewidziane w paragrafie poprzedzającym, należy się adwokatowi za ogół czynności, związanych z prowadzeniem sprawy w pierwszej instancji, jako to: opracowanie i wnoszenie pism procesowych, udzielanie informacyj, przeglądanie akt, ogół korespondencji i konferencyj, obrona na rozprawie aż do wydania orzeczenia, kończącego tę instancję.

Jeżeli jednak wskutek orzeczenia instancji wyższej sprawa doszła do ponownego rozpatrywania w pierwszej instancji, adwokatowi należy się połowa wynagrodzenia zasadniczego za ponowne prowadzenie sprawy w tej instancji. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku wznowienia.

§ 13. Połowa zasadniczego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w danej instancji należy się adwokatowi, jeżeli:

a) sprawa zakończyła się wyrokiem zaocznym,

b) pozwany uznał na pierwszej rozprawie roszczenia powodowe,

c) postępowanie zostało zakończone ugodą stron na pierwszej rozprawie,

d) sąd odrzucił pozew na pierwszej rozprawie z powodu niedopuszczalności drogi procesu cywilnego, niewłaściwości sądu, istnienia sporu sądowego o to samo roszczenie między tymi samemi stronami, powagi rzeczy osądzonej, braku zdolności procesowej powoda, braku jego ustawowego zastępstwa lub upoważnienia zastępcy do prowadzenia sprawy,

e) nie później, niż na pierwszej rozprawie, powód cofnął pozew lub strona zrzekła się środka odwoławczego.

§ 14. 30 proc. zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej, niż 15 złotych otrzymuje adwokat w postępowaniu nakazowem, w którem nie doszło do rozprawy oraz w postępowaniu pojednawczem (art. 392 k. p. c.),

25 proc. zasadniczego wynagrodzenia, lecz nie mniej, niż 10 zł otrzymuje adwokat w postępowaniu upominawczem, jeżeli nie doszło do rozprawy.

Jeżeli w postępowaniu nakazowem lub upominawczem na skutek zarzutów lub sprzeciwu doszło do rozprawy, wynagrodzenie adwokata, oznaczone w ustępach poprzedzających za czynności w tem postępowaniu, będzie zaliczone na wynagrodzenie należne za tę instancję.

§ 15 Za prowadzenie sprawy (§ 12) w trybie zażalenia należy się adwokatowi 25 proc., w trybie apelacji — 60 proc., w trybie kasacji — 75 proc. zasadniczego wynagrodzenia.

§ 16. Za prowadzenie sprawy przed sądem polubownym należy się adwokatowi wynagrodzenie, jak za pierwszą instancję.

Sprawy egzekucyjne.

§ 17. Za ogół czynności w postępowaniu egzekucyjnem należy się adwokatowi, jeżeli są prowadzone w pierwszej instancji lub u komornika:

1. przy egzekucji toczącej się według przepisów o egzekucji z nieruchomości — 60 proc. zasadniczego wynagrodzenia;

2. przy egzekucji przez przymusowy zarząd — 40 proc. zasadniczego wynagrodzenia;

3. Przy egzekucji innego rodzaju — 30 proc. zasadniczego wynagrodzenia.

§ 18. Za zastępstwo przy przetargu nieruchomości oraz na terminie dla załatwienia zarzutów przeciw planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji, prowadzonej według przepisów o egzekucji z nieruchomości i przez zarząd przymusowy, należy się adwokatowi wynagrodzenie osobne w wysokości 10 proc. zasadniczego wynagrodzenia.

§ 19. Za prowadzenie sprawy egzekucyjnej w trybie zażalenia należy się adwokatowi za każdą instancję 25 proc. zasadniczego wynagrodzenia.

Sprawy upadłościowe.

§ 20. W postępowaniu upadłościowem adwokat otrzymuje łączne wynagrodzenie od czynnej masy (aktywów):

1. w wysokości zasadniczego wynagrodzenia za pełnienie czynności kuratora masy upadłościowej;

2. w wysokości podwójnej zasadniczego wynagrodzenia:

a) za pełnienie czynności syndyka tymczasowego;

b) za pełnienie czynności syndyka ostatecznego;

3. w wysokości 500 proc. zasadniczego wynagrodzenia za czynności zarządcy masy upadłościowej w przypadku uchylenia upadłości przez podział lub ugodę przymusową; w innych przypadkach po-

wyższe wynagrodzenie zmniejsza się odpowiednio w zależności od stanu postępowania.

W sprawach, wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu, zwłaszcza przy znacznem zadłużeniu masy w stosunku do jej stanu czynnego, wynagrodzenia powyższe mogą być podwyższone, nie więcej jednak, niż o 200 proc.

Pozatem należy się adwokatowi wynagrodzenie za prowadzenie poszczególnych sporów i egzekucji w imieniu masy upadłościowej.

§ 21. W postępowaniu zapobiegającemu upadłości i postępowaniu ugodowem adwokat otrzymuje za sprawowanie czynności nadzorcy sądowego lub zarządcy ugodowego połowę zasadniczego wynagrodzenia od czynnej masy.

III. Sprawy karne.

§ 22. W sprawach karnych wynagrodzenie adwokata zależy od charakteru sprawy, ilości i jakości włożonej pracy i czasu oraz celowości przedsięwziętych czynności.

Najniższe wynagrodzenie, obejmujące zasadniczo ogół czynności związanych z obroną sprawy w jednej instancji, wynosi:

w postępowaniu przed sądem grodzkim	15 zł
w postępowaniu przed sądem okręgowym	30 „
w postępowaniu przed sądem apelacyjnym	50 „
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym	75 „

IV. Wydatki.

§ 23. Adwokatowi należy się zwrot opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych i innych wydatków, które wyłożył przy wykonywaniu zlecenia klienta.

§ 24. W razie wyjazdu do innej miejscowości, na zlecenie klienta, adwokatowi należy się prócz zwykłych stawek wynagrodzenia zwrot kosztów podróży oraz wynagrodzenie specjalne.

Wynagrodzenie specjalne wynosi najmniej 50 złotych za każdy rozpoczęty dzień.

V. Przepisy końcowe.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1933 r.

§ 26. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego stosuje się przepisy dotychczasowe do ukończenia postępowania z danej instancji.

§ 27. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc, o ile dotyczą wynagrodzenia adwokatów:

1. Przepisy tymczasowe o wynagrodzeniu adwokatów z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 203),

2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 grudnia 1919 r., dotyczące nowej taryfy adwokackiej dla b. zaboru austrjackiego (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 1, poz. 1) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 433).

3. Ordynacja o opłatach adwokackich z dnia 9 lipca 1879 r. (Dz. U. Rzeszy z 1879 r. str. 176, z 1898 r. str. 692, z 1909 r. str. 475, z 1910 r. str. 767, z 1916 r. str. 1263), oraz ustawa z dnia 21 marca 1910 r., zawierająca przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych (Zb. ust. prusk. z 1910 r. str. 261, 1917 r. str. 17), zmienione ustawą z dnia 24 marca 1923 r. (Dz U R. P. Nr. 43, poz. 292), rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 187), ustawą z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 449) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 452) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 473).

Minister Sprawiedliwości:
(—) Czesław Michałowski.

(Przedruk z Mon. Pol. z dnia 25 lutego 1933 r. Nr. 46.)

Komunikaty

Pytanie: Urząd gminy Rzekuń zapytuje:

1. Jaki jest tryb postępowania przy zapisywaniu do rejestru mieszkańców osoby, przybywającej na zamieszkanie do kraju z zagranicy w wypadkach:

a) gdy dana osoba była już zapisana do rejestru mieszkańców, i wskutek wyjazdu została z rejestru skreślona?

b) gdy dana osoba wyjechała z kraju w okresie czasu, kiedy rejestr nie był jeszcze założony.

2. Czy we wszystkich wypadkach zapisanie do rejestru osoby, przybyłej z zagranicy, która poprzednio zamieszkiwała w Polsce może nastąpić tylko na podstawie decyzji władzy adm. og.?

Odpowiedź: 1-a) Jeżeli osoba przybywająca z zagranicy była już zapisana do rejestru mieszkańców t. j. jeżeli przed swym wyjazdem z zagranicę zamieszkiwała już w kraju, to należy przesłać do gminy ostatniego zamieszkania odpowiednie zawiadomienie stosownie do § 33 ust. 1 rozp. Min. Spr. Wewn. oraz § 29 instr. Min. Spr. Wew. Jeżeli taki przybysz zamieszkiwał ostatnio w tej samej gminie wówczas zarówno w ks. kontr. r. ludn. jako też w rejestrze mieszkańców należy wskazać tom i stronę rejestru w rubryce poprzednie zamieszkanie oraz datę wyjazdu zagranicę. (Patrz § 29 instrukcji M. S. Wew.)

b) gdy w okresie wyjazdu tej osoby rejestr mieszkańców nie był jeszcze prowadzony, należy przeprowadzić korespondencję specjalną, gdyż zastosowanie normalnego trybu postępowania nie będzie tu możliwe. Stwierdzenie faktu zamieszkania może nastąpić tu przy pomocy wzoru A, jednakże fakt pobytu będzie stwierdzony nie na podstawie zapisu w rejestrze, lecz na podstawie specjalnego dochodzenia. Tryb postępowania w tym wypadku określony jest w § 30 instrukcji M. S. Wew.

2. W wypadkach przybycia na zamieszkanie z zagranicy zapisanie do rejestru następuje zawsze na podstawie decyzji władzy adm. og. bez względu na to, czy dana osoba zamieszkiwała już w Polsce, czy też nie.

Pytanie: 1. Urząd gminy Nużewo zapytuje, czy do księgi kontroli r. osób przybywających wzoru Nr. 8 należy wpisać wszystkich mieszkańców, którzy na terenie gminy zamieszkiwali i zamieszkują, na których sporządzono ankietę, czy też wpisywać tylko tych, którzy przybyli od 1 lipca 1932 r.?

2. Jak postępować przy skreślaniu z kart rodzinnych (z rejestru mieszkańców wzoru Nr. 7) na podstawie wyciągów kwartalnych nadsyłanych przez urzędy stanu cywilnego osób zmarłych, jak mianowicie skreślać głowę rodziny, a jak dzieci?

Odpowiedź 1. Do ks. kontr. ruchu ludn. należy wpisać wszystkich mieszkańców, jacy w chwili zbierania ankiety zamieszkiwali w gminie. Osoby natomiast, które przybyły po założeniu rejestru mieszkańców czyli po 1 lipca 1932 r. powinny być wciągnięte do księgi kontr. r. ludności za rok 1932.

Kwestję tę reguluje § 16, 17 — 79 instr. M. S. Wew. (Patrz porady prawne w niniejszem i poprzedn. numerach „Samorządu") Księgi kontr. r. l. Nr. 8 i 8A mają przedstawiać dokładny stan ludności faktycznie zamieszkującej w gminie. W tym celu całą ludność wpisuje się na podstawie ankiety, a następnie uzupełnia się przez wpisanie tych, którzy po ankiecie przybyli lub opuścili gminę.

2. Skreślanie z rejestru mieszkańców osób zmarłych uskutecznia się stosownie do § 67 ust. 4 instr. M. S. Wewn. Należy mianowicie w rubryce nast. m. zam. podać „zmarł", zaś w rubryce Data opuszczenia gminy wskazać datę i miejsce zgonu. W rubryce Data skreślenia z rejestru należy podać datę czynności gminy, a więc datę kiedy dokonano czynności skreślenia. Zgon dzieci notuje się w rubryce „adnotacje", zaś zgon męża i żony w rubrykach głównych, aby odróżnić wypadek śmierci żony od śmierci męża należy przez adnotację pisać literę „M" wzgl. „Z" patrz § 74 ust. 1 instr. M. S. Wewn.

Przy adnotacjach zgonu należy ponadto imię osoby zmarłej (w rejestrze prowadzonym w formie księgi: imię i nazwisko) przekreślić czerwonym atramentem (patrz § 46 i 75 instr. M. S. Wewn.) B.

(Przedruk ze „Samorządu" nr. 9. z 26. II. 1933 r.)

Opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym. Fundusz Pomocy Bezrobotnym zawiadomił Minstwo Spr. Wewn., że wpłaty na jego rzecz z tytułu opłat, przewidzianych w rozp. Prezydenta Rzplitej z 23 VIII 32 o pomocy bezrobotnym (Dz. U poz. 664), nie osiągnęły dotychczas nawet połowy przewidywanych wpływów, przyczem jako na jeden z powodów tego stanu rzeczy wskazał Fundusz na ociąganie się zarządów gmin z przekazywaniem Funduszowi zebranych dlań opłat oraz na niedość energiczną akcję w zakresie wymiaru, poboru i kontroli opłat.

Zważywszy, że Fundusz prowadzi doniosłą akcję nietylko w celach humanitarnych, ale także i dla utrzymania spokoju i bezpieczeństwa w kraju, skuteczność zaś tej jego akcji zależy od wysokości rozporządzalnych środków pieniężnych oraz od regularności ich dopływu, p. minister spraw wewn. w porozumieniu z p. ministrem opieki społ. wyraził zgodę na to, aby Fundusz Pomocy Bezrobotnym dopuszczony został do czynnej współpracy z zarządami gmin w zakresie wymiaru, poboru i kontroli opłat na rzecz Funduszu i aby tę współpracę wykonywał zapomocą organów Funduszu Bezrobocia. Rozmiar i forma tej współpracy zależeć będzie w indywidualnych przypadkach od porozumienia się organów Funduszu Bezrobocia z władzami gminnemi, w razie zaś nieporozumień na ten temat rozstrzygać będzie władza nadzorcza, właściwa dla odnośnych gmin w sprawach ich gospodarki finansowej.

Okólnikiem z 10 I r. b. Nr. SF. 61/1/54 p. minister spr. wewn. polecił wojewodom zawiadomić o powyższem zarządy gmin, oraz wezwać je, aby się przychylnie ustosunkowywały do wniosków organów Funduszu Bezrobocia, zgłaszanych imieniem Funduszu Pomocy Bezrobotnym, na temat omówionej wyżej ich współpracy z zarządami gmin.

Zarazem w okólniku tym przypomniano zarządom gmin obowiązek terminowego przekazywania przez nie Funduszowi zebranych na jego rzecz opłat oraz wezwano je, aby przy przekazywaniu opłat wyszczególniały na odwrotnej stronie blankietów nadawczych P. K. O., z jakich poszczególnych opłat składa się ogólna przekazywana przez nie suma; jest to niezbędne dla ustalenia przez Fundusz Pomocy Bezrobotnym wydajności poszczególnych rodzajów opłat.

Zarząd Przymusowego Cechu Obuwników w Mysłowicach ogłasza niniejszem „Statut Przymusowego Cechu Obuwników w Mysłowicach"
który wyłożony będzie do wglądu w lokalu naprowadzonego Cechu w Mysłowicach przy ul. Bytomskiej 12 w mieszkaniu — w składzie starszego cechmistrza p. Habrygi przez 14 dni od ukazania się odnośnego ogłoszenia w Gazecie Urzędowej pow. Katowickiego to jest od 18. marca do 1. kwietnia br. włącznie.

PP. Abonentów zawiadamiamy, że p. Daniel Bentkowski przestał być naszym kolporterem i wobec tego nie jest on już uprawniony do inkasowania jakichkolwiek należności dla naszej administracji.

Katowice, dnia 16 marca 1933 r.

Za Redakcję i Administrację
(—) Bąk
st. inspektor Wydz. Pow.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8